

ŠentRUPERT

Glasilov krajanov krajevne skupnosti Šentrupert

• LETO: VI. / 4 • 23. december 2003 • Glasilo izhaja štirikrat letno • Za krajanke KS Šentrupert brezplačno •

NAŠE ŽELJE V LETU 2005

Želim, da bi se Šentruperčani bolj potrudili za čisto okolje.

Kaja Grčar, 5. razred

V novem letu naj vas sreča objame, veselje poišče in zdravje ujame. Novoletne lučke naj se prižgo in žarijo tako močno, da privabijo smeh na obraz.

Jožica Piškur, 5. razred

Naj se končajo vsi prepiri in vse vojne na svetu.

Gašper Kurent, 5. razred

Vsem ljudem želim, da bi s prijatelji in znanci v miru, polni sreče, preživeli novo leto. Naj se vam izpolnijo vse najgloblje želje.

Jure Bartol, 5. razred

V novem letu bi rada vsem podarila štiriperesno deteljico.

Karin Jurglič, 5. razred

Staro leto se poslavlja, novo leto nas že pozdravlja. Na svetu pa je mnogo sovraštva, vojn in gorja.

Naj vsem ljudem v letu 2005 svetijo samo zvezde sreče.

Nina Zaplatar, 5. razred

V novem letu vsem želim mnogo zdravja in veselja, da bi večkrat odtrgali štiriperesno deteljico.

Lea Sluga, 5. razred

Šentruperčani! Želim, da bi bolj poskrbeli, da bi bila naša vas čista in da bi bilo maj avtomobilskih dirkačev, ki nas ogrožajo. Pa ne pozabimo na bolne in osamljene ljudi. Pa srečno!

Matej Kopar, 5. razred

V pričakovanju novega leta naj si vsak željo zaželi, zvezdica svetla pa naj žari vse nove dni.

Maja Žibert, 5. razred

Bele snežinke naj vas obišejo, napolnijo z radostjo in veseljem, zvezdice srebrne pa naj vam razsvetljujejo pot, po kateri boste hodili. Naj bosta sreča in zdravje vaša velika prijatelja.

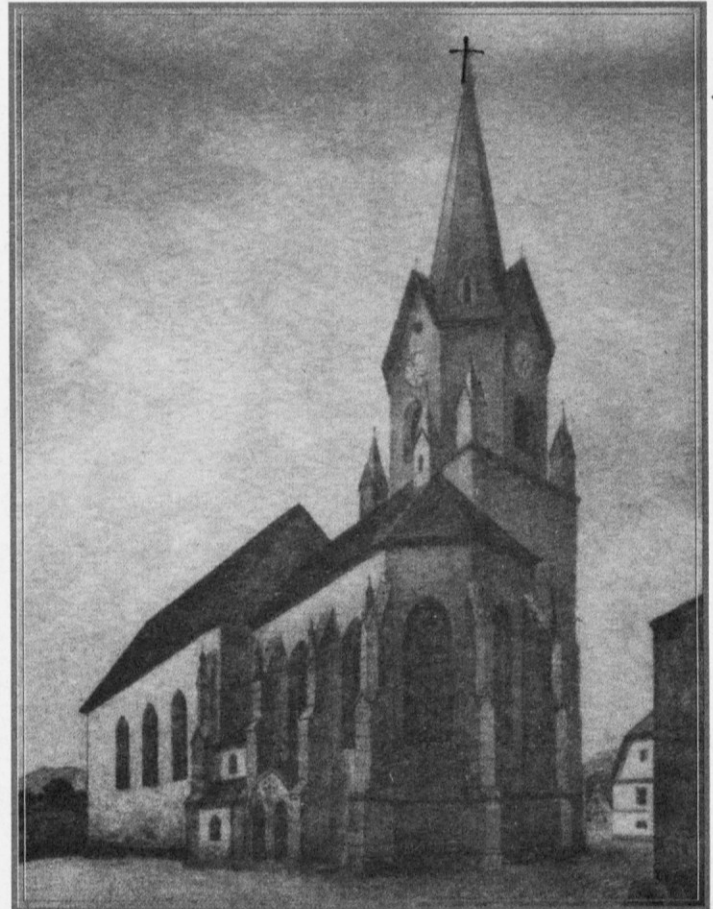
Sara Breznikar, 5. razred

Vsem ljudem želim, da bi bili najsrečnejše zvezdice na svetu in da bi vedno, v še tako hudih trenutkih, imeli voljo do življenja.

Eva Gruden, 8. razred / 9

Naj zadnja, najlepša polnoč ne prinese le novega leta, ampak tudi nov žarek sreče in upanja.

Eva Frelj, 8. razred / 9

**SPOŠTOVANE KRAJANKE, SPOŠTOVANI KRAJANI,
DECEMBER JE ČAS OBRAČUNA S PREHOJENO POTJO
V TEM KOLEDARSKEM LETU.
MARIKAJ SMO NAREDILI, MARIKAJ NAS ŠE ČAKA.
ZAVEDATI SO MORAMO,
DA JE DANES POLOŽAJ KRAJEVNIH SKUPNOSTI
TEŽAVNEJŠI KOT V PRETEKLOSTI,
SAJ JE VSE NAREJENO
POTREBNO TUDI VZDRŽEVATI.
A KLJUB VSEMU BOMO LAHKO NAPREDOVALI,
ČE BOMO VSI TAKO HOTELI.
ZATO TUDI Z UPANJEM GLEJMO
NA NAŠO PRIHODNOST, NA LETO 2005,
ZA NAŠE SKUPNO DOBRO
IN ZA OSEBNO SREČO!**

SREČNO! JZE

TONE RUGELJ
predsednik sveta KS

DOGAJANJA V KS IN DRUŠTVIH

DOGAJANJE V KRAJEVNI SKUPNOSTI ŠENTRUPERT

POVZETKI S SEJ KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTRUPERT

19. seja – 2. september 2004:

O asfaltiranju: Pregled vsega, kar bi bilo potrebno asfaltirati; če bi uspelo, bi preplastili trg.

Popravilo ceste Hrastno-Viher krije Občina Trebnje. Pesek, ki ga vozijo iz peskokopa Zabukovje, bomo kompenzirali z asfaltom.

Rebalans načrta – zbir želja:

Z rebalansom je odobreno osem milijonov tolarjev; del sredstev bo šel za zakoličbo ceste, ostalo pa bi namenili za odkup zemlje, ki jo bomo potrebovali za cesto Slovenska vas-Šentrupert.

Z rebalansom naj bi asfaltirali že lani obljubljeni odsek do vasi v Zabukovju.

Iz posebnega programa je odobreno dvesto tisoč za cesto proti Viktorju Povšetju; ker je to premalo, bomo znesek upoštevali v naslednjem letu.

Predsednik Tone Rugelj in Jože Zaplatar bosta šla v Kostanjevico, da si ogledata traso, ki jo bo treba popraviti, namenskih sredstev pa je tristo tisoč.

O muzeju na Veseli Gori:

Postopoma se vstavlja okna, ki so videti kvalitetno narejena. Iz občinskega proračuna bo v prihodnje več sredstev, namenjenih za obnovo. Še letos bi skušali urediti poročno dvorano.

Predsednik Turističnega društva Rupert Gole je opozoril, da je še letos na streho nujno dati snegobrane in si prizadevati, da bi

odkupili Jaketov del zemljišča, le-ta pa bi raje imel zamenjavo.

O vodovodu:

Če Komunalna Trebnje ne bo naredila projektne dokumentacije od Rovnic do Vesele Gore, bo to naročila KS Šentrupert.

Projekt za kanalizacijo:

Treba bo narediti popravke, kjer ni soglasij.

Odobrili so tudi simbolično pomoč krajanu, ki mu je zgorel hlev.

Združenje KS Slovenije bo imelo tiskovno konferenco 10. septembra 2004 v Šentrupertu.

20. seja – 8. oktober 2004

Načrtovanje za obdobje 2005 – 2006:

Člani sveta so zbrali vloge za dela v naslednjem obdobju, predsednik Tone Rugelj jih bo finančno ovrednotil in poskušal narediti realen načrt za naslednje obdobje.

Prednostne naloge:

Vodovod Nebesa-Viher, Rovnice-Vesela Gora, Strašberk-Mali Cirknik; Lokalna cesta Slovenska vas-Šentrupert, Škrljevo-Ravnik, Okrog-Zaloka, Vrh-Hrastno, Hom (Krževje)-Kostanjevica.

Razno:

Na Slovenske železnice je KS Šentrupert poslala dopis, naj prebelijo zelo zanemarjeno železniško postajo Šentrupert.

Pošta se je odpovedala prostorom v bivši Kostelčevi hiši na trgu. KS Šentrupert bo v vsako hišo poslala anketo, s katero bi želeli poizvedeti, kaj na j bi naredili s sedanjo stavbo:

- konkurenčno trgovino,
- podrtje stavbe in ureditev trga,
- zdravstvena ordinacija
- prodaja stavbe,
- ostalo.

21. redna seja – 16. november 2004

Imenovanje komisije za razširitev peskokopa Zabukovje:
Predsednik: Tone Rugelj, člana: Jože Zaplatar in Feliks Ahlin.

Imenovanje komisije za obnovo hiše na trgu:

Predsednik: Jure Bizjak, člana: Stane Okoren in Peter Pavlin, zunanji član: Rupert Gole.

Pogodba za pokopališče:

Lastnik pokopališča je Župnijski urad Šentrupert, KS Šentrupert pa pobira najemnino za grobove. Zato bo KS po zaključnem računu odvedla 50% zbranih sredstev Župnijskemu uradu za najemnino.

Napovednik

Dogajanja v KS in društvih	2
Iz življenja župnije	8
Sprehodi med ...	9
Šolski in kulturni utrip	11
Obujanje in ustvarjanje	17
Upravna enota Trebnje obvešča	18

Ta najemnina bo namenjena za obnovo pokopališke cerkve.

Seznanitev z inšpekcijskim ogledom vodovoda:

Voda je neoporečna, vendar KS Šentrupert nima ne koncesije ne uporabnega dovoljenja. Možnosti rešitve:

- oddaja vodovoda Komunalni Trebnje
- Občina Trebnje podeli koncesijo KS Šentrupert, KS Šentrupert pa mora pridobiti uporabno dovoljenje. Ker pa nimamo narejenega načrta, kje poteka vodovod, tega trenutno ni mogoče dobiti.
- Če bi oddali vodovod Komunalni Trebnje, bi morala biti voda za krajan KS Šentrupert cenejša, saj smo sami veliko vlagali v vodovod.

Dokončna rešitev bo znana, ko bo inšpektor poslal odločbo.

Zaradi inšpekcijskega pregleda je Knjižnica Pavla Golie ukinila izposajo ob nedeljah.

Sklep: KS Šentrupert napoti dijaka ali študenta na tritedensko izobraževanje, da bi vodil izposajo ob nedeljah.

Razno:

Preplastitve krajevnih odsekov bodo narejene spomladi, a po letošnjih cenah.

Krajevne skupnosti Mirna, Mokronog in Šentrupert so povabile občinsko upravo in občinske svetnike na ogled Mirnske doline. Predsedniki vseh treh krajevnih skupnosti želijo, da bi si člani ogledali problematiko te doline in bi lažje odločili, kam je nujno potrebno vlagati proračunska sredstva.

*Zapisnikarica: Irena Ribič
Predsednik sveta KS Šentrupert:
Tone Rugelj*

KS ŠENTRUPERT SPOROČA, DA OB POLEDICI KRAJANI LAHKO VZAMEJO PESEK, KI JE PRI KULTURNEM DOMU, SOL PA BREZPLAČNO DOBIJO V TRGOVINI KMETIJSKE ZADRUGE V ŠENTRUPERTU.

O VODOVODU

Letos se je v vodovodno omrežje vlagalo po razpoložljivih sredstvih in ne po potrebi.

Tako je bil obnovljen preostali del vodovoda Hom-Kamnje in delno Kamnje-Druga, vse skupaj v dolžini 1660 metrov.

Zgrajeno je bilo tudi 120 metrov novega vodovoda na Homu – za štiri priključke.

Zamenjali smo dotrajano cev na trgu v Šentrupertu.

Tudi porabniki vode v zaselkih Sela-Hrastno se oskrbujejo z vodo po novih ceveh. Na obnovljeni trasi so postavljeni tudi hidranti.

Iz vrtine Vrhe smo črpali vodo do srede

februarja. Kljub količini izčrpane vode so bili v vodi še vedno prisotni fenoli – zaradi globinskih nahajališč premoga. Taka voda je oporečna, tako da vrtina ne bo uporabna.

Ob popisu vode se je videlo, da so izgube vode v Šentrupertu še vedno velike.

V črpališču Hom imamo še vedno težave z električno energijo, zlasti ob koncu tedna, tako da občasno pride do motene oskrbe z vodo. Obljubljeno je, da bo ta težava odpravljena v prihodnjem letu – s postavitvijo nove transformatorske postaje na Homu.

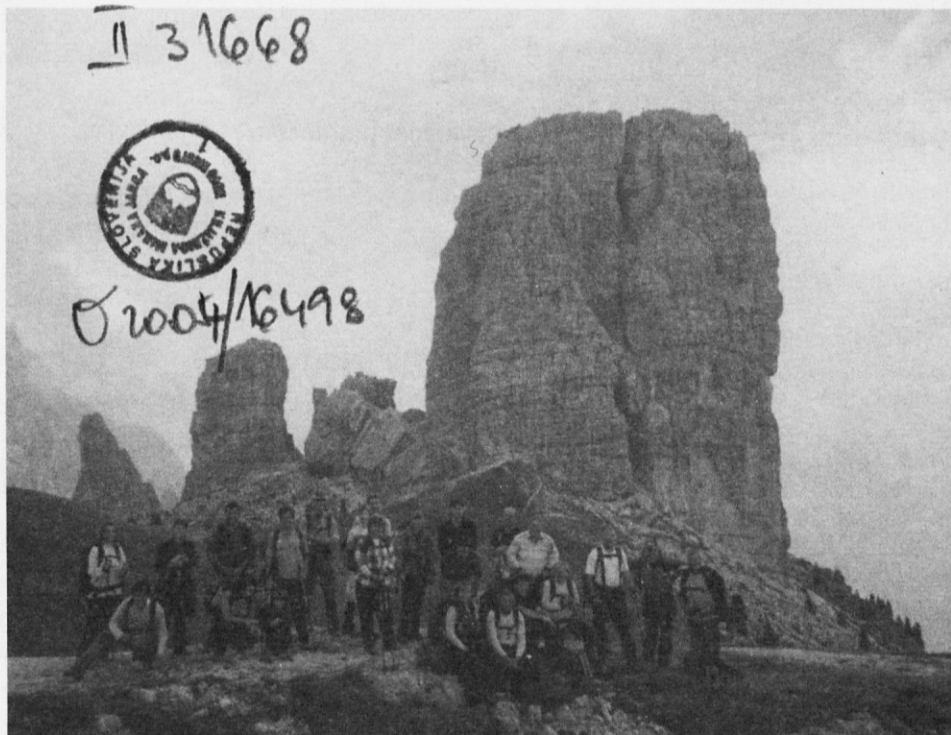
Ob tej priložnosti bi zaželel vsem krajanom KS Šentrupert vesel božič ter srečno in uspešno novo leto.

Milan Prah, vzdrževalec

Planinsko društvo POLET Šentrupert

Bližajo se božično-novoletni prazniki. V tem vedrem, prazničnem vzdušju pričakujemo tudi naš drugi rojstni dan. Še vedno smo najmlajši otrok družine,

imenovane Planinska zveza Slovenije, vendar nas to nič ne moti – nasprotno – ponosni smo na pot, ki smo jo prehodili. Vse poti v društvu so zmeraj bolj povezane.

2. in 3. oktober 2004 - na obisku v osrčju Dolomitov; osvojili smo tudi vrh Dolomitov - Piz Boe 3152 m

Izletniški odsek je tako do zdaj do popolnosti uresničil prav vse načrte – spoznavamo domovino, svet, naravo, hribe, gore in ljudi. Markacisti vzorno skrbijo za našo Steklasovo pohodno pot, ki smo jo povezali s slapom Bene in z Oglarsko potjo – s tem smo simbolično povezali dve pokrajini, krajevni skupnosti in občini. Skrbimo tudi za izobraževanje vodnikov in markacistov našega društva; veseli smo sodelovanja z osnovnimi šolami v Mirnski dolini. Še letos bomo organizirali planinsko šolo za mlade (Okrog, Hrastno). Rezultati bodo vidni čez nekaj let.

Najnovejša pridobitev so društveni prostori. Z razumevanjem direktorja Terce, gospoda Slavka Podboja, smo pridobili prostor, v katerem bomo uresničevali svoje načrte, vzdrževali stike s

članstvom in imeli manjšo priločno knjižnico s planinsko literaturo. Veliko smo že postorili, da postaja prostor lep, funkcionalen in urejen. Veseli smo pomoči, ki nam jo nudijo Turistično društvo in Krajevna skupnost Šentrupert, Planinska zveza Slovenije in njen meddruštveni odbor za Dolenjsko in Belo krajino, podjetja in posamezniki. Naj se na koncu zahvalim prav vsem – sami navkljub pozitivni energiji tega bremena ne bi zmogli. In še povabilo – tudi v letu, ki prihaja, imamo privlačen program izletov, pohodov in vzponov – pridružite se nam. V imenu vseh članov Planinskega društva Polet pa želim vseh krajanom **prijetne božično-novoletne praznike in srečno, zdravo in uspešno novo leto 2005.**

Bojan Brezovar, predsednik

Program izletov in pohodov za leto 2005:

9. januarja 2005, nedelja:

DRAŽGOŠE: "Obujanje spominov na slavne dni"

- 1.: Kranj - Čepulje - Mohor - Dražgoše
- 2.: 4 ure
- 3.: lahka pot v zimskih razmerah

12. februarja 2005, sobota:

KRAŠKI ROB: "Po transverzali proti morju"

- 1.: Socerb - Osp - Tinjan - Ankaran
- 2.: 5 ur
- 3.: lahka pot

13. marca 2005, nedelja:

SLIVNICA: "Kjer so coprnice doma"

- 1.: Cerknica - Slivnica - Križna jama
- 2.: 5 ur
- 3.: lahka pot

14. aprila 2005, sobota:

SLJEME NAD ZAGREBOM: "Na obisk k hrvaškim planincem"

- 1.: Zagreb - Sljeme - Medvednica
- 2.: 5 ur
- 3.: lahka pot

14. maja 2005, sobota:

BLEGOŠ: "Ali je kaj cvetja spomladi?"

- 1.: Hotavlje - Blegoš - Davča
- 2.: 5 ur
- 3.: lahka pot

17.-19. junija 2005, vikend:

GORSKI KOTOR: "Gore nad morjem"

- 1.: Risnjak - Samarske stene - Klek
- 2.: do 6 ur na dan
- 3.: lahka dolga pot

16.-17. julija 2005, vikend:

OJSTRICA: "Visoki vrh v Kamniških planinah"

- 1.: Robanov kot - Ojstrica - Kamniška Bistrica
- 2.: do 8 ur na dan
- 3.: zahtevna pot

20.-21. avgust, vikend:

TRIGLAV: "Romanje na očaka"

- 1.: Vrata - Triglav - Sedmera jezera - Bohinj
- 2.: do 8 ur na dan
- 3.: zahtevna pot

17. septembra 2005, sobota:

PECA: "Na obisk pri kralju Matjažu"

- 1.: Mežica - Peca - Topla
- 2.: 5 ur
- 3.: lahka, mestoma zahtevna pot

8. oktobra 2005, sobota:

STEKLASOVA POT: "Jeseni okrog domačega kraja"

- 1.: Šentrupert - Okrog - Nebesa - Hrastno, Šentrupert
- 2.: 6 ur
- 3.: lahka pot

15. oktobra 2005, sobota:

SLEMENOVA ŠPICA: "Pogled na najlepšo slovensko goro"

- 1.: Planica - Tamar - Slemenova špica - Vršič
- 2.: 5 ur
- 3.: lahka pot

19. novembra 2005, sobota:

KRUPELJSKA POT: "Od Lebice do Krupe"

- 1.: Semič - izvir Krupe - Gradec
- 2.: 4 ure
- 3.: lahka pot

10. decembra 2005, sobota:

KONČNI IZLET V NEZNANO: "Obračuni in načrti"

- 1.: znano v neznanu
- 2.: 3 ure
- 3.: lahka pot

POLETNE AVANTURE NA KONJU

Preteklo poletje je konjarjem in konjenikom postreglo s kar precejšnjim številom druženj.

Glede na to, da sta v naši dolini najbolj avanturistična Damjan Prah in Dejan Šega, sem se odločila, da malo osvetlim njune dosežke v preteklem poletju.

Začetek poletnih avantur je bilo naše natikanje klobas v maju, kar je lepo uspelo.

Damjanova in Dejanova največja avantura je bila jahanje na Kum, kar je trajalo dva dni. Damjan je jahal na Ketty, Dejan pa na kastratu Tongu. Jahala sta skupaj s 'Horsbando' (jahalno šolo Viktorija) in se zelo zabavala, čeprav je Dejana v nogo brcnil žrebec.

Doživetje za vse Šentruperčane je bil obisk šentjernejske konjenice. Med konjeniki je

bil tudi Vili Resnik. Nekateri naši konjeniki so Šentjernejčane pospremili po Steklasovi pohodni poti.

Naslednji večji dogodek je bil pohod na Dole pri Litiji. Damjanu in Dejanu sva se pridružila še jaz in 'Frani'. Na tekmovanju za Valvasorjev prstan se na žalost naši niso uvrstili med najboljše. Krivec za to je bilo tekmovališče in sicer je bila tarča previsoko in tekmovalcem je sonce sijalov oči. Zato jaz s svojo malo 'hoflingerico' Dito sploh nisem poizkusila.

Najbolje smo se imeli zvečer, ko smo kramljali z ostalimi udeleženci in jahači. Med njimi naj omenim Bizjaka – očeta in sina, Marjana Bartolja ter zakonca Gombač in 'Horsbando'. Noč oziroma jutro so drugi preživeli v šotoru, mi pa kar v spalnih vrečah pod borovci in med našimi konji.

Naslednji dan smo srečno prispeli v dolino. V spustu smo tekmovali s 'Horsbando' in z Bizjakom.

Damjan in Dejan sta si poletje še popestrila in sta skoraj vsak vikend odrinila na kak krajši izlet. Včasih sem se jima pridružila tudi jaz.

Med temi izleti pa je bilo kar nekaj tudi daljših, dvodnevnih izletov na Vrhtrebne, Dobrnič in Malkovec.

Damjanu in Dejanu želim, da drugo leto doživita še več lepih avantur.

Andreja Primožič

DOGAJANJE V PODDRUŠTVU KMEČKIH ŽENA ŠENTRUPERT

Kakor je hiter način življenja, tako hitro je tudi leto naokoli, zato bi se rade v Društvu kmečkih žena Šentrupert predstavile z delom, ki smo ga skozi leto opravile.

Na začetku leta smo začele s predavanji, sledilo je predstavitev kluba Bio lain. Vsako leto ima naše društvo srečanje s še enim društvom; letos so bile to žene iz društva Trebnje. Srečanje smo imele aprila na Mirni in smo se prav lepo imele. Na srečanju je imel kratko predavanje o negi rož gospod Klinc iz Moravč pri Gabrovki.

Društvo kmečkih žena Trebnje je letos praznovalo 30-letnico. Članice vseh društev smo pripravile proslavo, podelitve in prijetno druženje. Ob tej priložnosti bi se zahvalila vsem sponzorjem, ki so našemu društvu finančno pomagali.

Društvo zelo pridno sodeluje pri tržnici v Trebnjem in Trebanjskem košu. V juniju smo imele zelo poučen izlet v Brkine.

Članice so videle, kako si druge služijo vsakdanji kruh, saj tudi v Brkinih ni lahko priti do zaslужka.

Za odbornice je bil posebej organiziran tudi izlet po Vipavski dolini, ogledale smo si Predmejo v Trnovskem gozdu, živinorejsko kmetijo, Sveto goro ...

Sodelovale smo tudi pri Cvičkariji v Šentrupertu. Vinogradniški pevski zbor Šentrupert je na Veseli Gori organiziral prireditev 5 pesmijo na Veselo Goro z bogatim programom, naše društvo pa je pripravilo bogato razstavo dobrot in tudi pojedino.

Ko se gorice nad Šentrupertom ovijejo v jesenske barve, se bliža martinovanje; letos

je bila občinska prireditev v Šentrupertu. Naše društvo je sodelovalo z bogato obloženo stojnico.

V novembru smo imele tečaj aranžiranja za prihajajoče praznične dni. Tečaj je vodil gospod Stane Cvelbar z Mirne.

Naše društvo je sklenilo leto z martinovanjem v novembru v gostilni Jaklič.

Bilo je zelo razgibano leto in naše društvo je poskušalo sodelovati povsod, kjer so ga povabili k sodelovanju.

Bližajo se božični prazniki in novo leto, zato naj našim članicam in vsem sodelujočim zaželim le lepe trenutke, veliko ustvarjalnosti ter zdravja in vedrine.

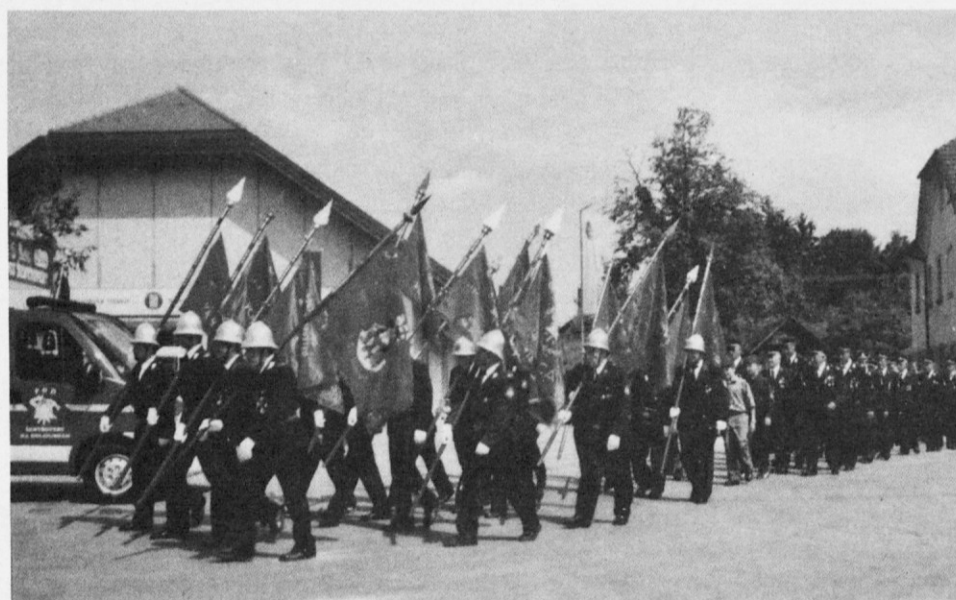
*Vida Končina,
podruštvo DKŽ Šentrupert*

PGD ŠENTRUPERT NOVIM NALOGAM NAPROTI

Na proslavi 105-letnice ustanovitve društva je v avgustu operativa PGD Šentrupert slovesno prevzela novo vozilo PEUGEOT BOXER s prikolico za prevoz brizgalne in opreme. Takšno vozilo je društvo potrebovalo, ker je bil dotedanji orodni voz TAM dotrajan, poleg tega pa ni omogočal prevozov članov na razna tekmovanja, prireditve sosednjih društev in drugim.

Seveda pa je bilo potrebno novi kombi pred prevozom še dodatno preurediti za potrebe društva in nabaviti še dodatno opremo. Zaradi pomanjkanja sredstev te opreme nismo mogli nabaviti pred slovesnim prevzemom, zato smo to naredili šele pred kratkim. Vsaka nova pridobitev pa takoj pokaže potrebo po nadaljnjem iz-

popolnjevanju razpoložljive opreme za operativo, zato se je upravni odbor odločil za nabavo nove motorne brizgalne. Prvo motorno brizgalno je društvo nabavilo že leta 1929, le-to pa je po drugi svetovni vojni ključavničarski mojster Janko Košak v svoji delavnici povsem obnovil, da je še nekaj let služila svojemu namenu. Leta

Bilo je slovesno ...

1970 pa je PGD Šentrupert nabavilo drugo motorno brizgalno Rosenbauer 8001, ki je še vedno v uporabi, vendar zaradi izrabe ravno takrat zataji, ko jo operativa najbolj potrebuje. Zato je ta nabava kljub avtocisterni nujno potrebna. Poleg tega pa mora društvo nabaviti še nekaj druge opreme, kot so cevi, osebna zaščitna oprema za člane ob gašenju in podobno.

Tudi letos je društvo izdalo koledar za leto 2005 in v dneh pred novim letom bodo člani obiskali vsa gospodinjstva, prinesli koledar in zaželeli srečo in zdravje v novem letu, hkrati pa zbirali prispevke za delo društva. Tokrat je ta akcija namenjena za nabavo nove motorne brizgalne, ki bo stala nad dva milijona, zato imajo vse denarni prispevki že določeno namembnost.

Omenili smo že, da je lani društvo v delu gasilskega doma uredilo frizerski lokal, najemnina pa služi za plačilo raznih položnic in imamo vsaj delno zagotovljen vir denarnih sredstev za kritje najnujnejših izdatkov.

Takoj po novem letu pa bo priprava na redni letni občni zbor članov, na katerem bomo sprejeli razširjeni program. Del programa je že prikazan, čakajo pa nas še druge naloge. Treba je pomladiti članstvo, zato vabimo fante in dekleta, da se nam pridružijo, saj bi radi po zgledu sosednjih društev oblikovali žensko desetino za tekmovanja, pa tudi pri ostalem delu rabimo žensko roko. Za razvedrilo mladim članom pa smo pripravili tudi nekaj športne opreme, da bodo lahko združili prijetno s koristnim.

Vsem krajanom in donatorjem, ki so s svojo moralno in materialno pomočjo omogočili dejavnost društva, se zahvaljujemo za sedanjo pomoč in se še nadalje priporočamo.

Prav tako iskrena zahvala vsem članom društva za žrtvovani čas in sodelovanje, kajti brez vaše delovne pripravljenosti dejavnost društva ne bi bila mogoča. Tega se še posebej zaveda vodstvo društva, že naši predniki pa so delo gasilcev strnili v kratek gasilski pozdrav: NA POMOČ!

Franc Novak, tajnik PGD Šentrupert

OCENJEVANJE KRAJEV - "Naš kraj lep in gostoljuben"

Turistično društvo je tudi letos v sodelovanju s KS Šentrupert organiziralo akcijo ocenjevanje kraja pod naslovom "Naš kraj lep in gostoljuben".

Na letošnje ocenjevanje se je na posamezne kategorije prijavilo precejšnje število tekmovalcev, seveda pa je želja turističnega društva, da bi bilo teh prijav še več.

Tako je v kategoriji 'stanovanjska hiša' sodelovalo 12 prijavljenih, v kategoriji 'kmečka domačija' 11 prijavljenih, v kategoriji turistična kmetija 2 prijavljeni, v kategoriji 'gostinski objekt' pa prav vsi gostinski objekti v KS Šentrupert. Na tekmovanju je sodelovalo 22 vasi s področja KS Šentrupert.

Zaključna prireditev s podelitvijo nagrad je bila 27. oktobra v Pivnici A5 v Prelesju. Prireditev je povezovala Ljudmila Bajc, v kulturnem programu pa so nastopili Fantje Artiški.

Po prireditvi smo vsi skupaj uživali ob domače obloženi mizi, ki jo je Pivnica A5 pripravila v sodelovanju z Društvom kmečkih žena in krajanji Roženberka.

Rezultati letošnjega ocenjevanja pa so naslednji:

Kategorija 'Stanovanjska hiša':

1. mesto: Alojzij Šmuc, Rakovnik 33
2. mesto: Andreja Ramovš, Roženberk 5
3. mesto: Alenka in Viktor Gole, Slovenska vas 26

Kategorija 'Kmečka domačija':

1. mesto: Branko Rugelj, Okrog 1
1. mesto: Berk Jožica, Straža 27
3. mesto: Pavle Kurent, Škrljevo 1

Kategorija 'Turistična kmetija':

Najbolje ocenjena: Turistična kmetija Možina, Draga

Kategorija 'Gostinski objekt':

Najbolje ocenjen: Pivnica A5, Prelesje

Kategorija 'Vas - zaselek':

Najbolje urejena vas Roženberk

Letošnji nagrajenci ...

Na občnem zboru Turistične zveze za Dolenjsko in Belo krajino sta prejela priznanji bivši predsednik TD Šentrupert Bojan Brezovar (Zlati znak Turistične zveze Slovenije) in sedanji predsednik TD Šentrupert Rupert Gole (Priznanje Turistične zveze za Dolenjsko in Belo krajino za dolgoletno uspešno delo v turizmu.

KS Šentrupert obema iskreno čestita!

IZ ŽIVLJENJA ŽUPNIJE

V jesenskem času, ko smo po njivah in vinogradih pobirali sadove narave in svojega dela ter z mislimi hiteli k vsakovrstnim zaključnim računom letošnjega leta, je župnija 'zaorala' novo brazdo na pastoralnem področju. Poleg rednega verouka se bo v tem pastoralnem letu zgodilo kar nekaj pomembnih stvari za celo faro. Začela se je priprava na prejem prvega svetega obhajila ter na zakrament svete birme, kar je za vsako župnijo gotovo pomemben čas.

Veliko dogodkov pa je prevetrilo jesenske barve in razbilo sivino.

Eden izmed takih je bila prav gotovo dvojna slovesnost 10. oktobra: blagoslov obnovljenih orgel in srebrna maša domačina gospoda LOJZETA ZUPANA. Med slovesno mašo, ki jo je daroval gospod Lojze, je profesor Lojze Dobravec, višji predstojnik slovenskih salezijancev, blagoslovil obnovljene orgle in jih predal svojemu namenu. Najbolj so se razveselili in z navdušenjem zapeli člani cerkvenega pevskega zbora, s svojim sodelovanjem pa so slovesnost popestrili tudi Otroški pevski zbor in skupina Cantamus.

Rojaku srebrnomašniku, ki je služboval v Celovcu ter Radencih, sedaj pa je župnik v Goričah pri Golniku, so voščili predstavniki župnijskega pastoralnega sveta, krajevne skupnosti Šentrupert, najbolj doživeto pa prav otroci.

Po končani maši se je praznovanje nadaljevalo na trgu pred cerkvijo, kjer je nastopil Pihalni orkester sv. Ruperta, mladinci pa so vsem navzočim postregli z dobrotami, ki so jih pripravile pridne roke gospodinje, pa tudi dobre kapljice ni manjkalo.

Sledil je zahvalni dan sester HMP, ki je letos potekal 16. oktobra v Radljah ob Dravi. Ob tem srečanju otrok in mladih iz župnij, kjer delujejo sestre HMP, je izpovedala večne zaobljube v tej družbi sestra DANIJELA KORDEŠ, katehistinja v naši fari. Seveda so pri srečanju in slovesnosti sodelovali naši

otroci iz višjih razredov osnovne šole ter animatorji poletnega oratorija.

Mlajši pa so se zbrali ob pečenju kostanja kar pod farovškim nadstreškom, saj so dežne kaplje preprečile tradicionalni pohod na Viher.

Skupina CANTAMUS je tudi to jesen pripravila svoj koncert z gosti. Naslov 'Kaj morem, če sem mlad' skoraj vse pove. Mladi glasovi so napolnili cerkev v zadovoljstvo obiskovalcev.

Pozna se, da je v naši fari doma gospod dekan, zato se je prav v naši fari odvil nekaj dekanijskih srečanj. 7. novembra je potekalo dekanijsko SREČANJE KLJUČARJEV. Prvega srečanja te vrste pri podružnični cerkvi na Okrogu se je udeležilo zelo veliko število ključarjev iz vseh župnij trebanjske dekanije. Po strokovnem delu, kjer sta udeležence pozdravila prodekan gospod Košir in mag. Robert Peskar iz Zavoda za varovanje kulturne dediščine v Novem

mestu, je sledil še družabni agape.

Konec novembra pa je v Šentrupertu sledilo SREČANJE ŽUPNIJSKIH PASTORALNIH SVETOV.

Ne smemo pozabiti še PREDZAKONSKIH TEČAJEV, ki že drugo desetletje potekajo v naši fari. Tudi na letošnjem jesenskem tečaju se je zbralo veliko število mladih, ki načrtujejo skupno pot, iz naše župnije in tudi od drugod.

Začetek VESELEGA DECEMBRA je zaznamoval sveti MIKLAVŽ. Tudi letos so mu mladinci in otroci pripravili igrico in dobrega škofa 4. decembra pričakali v Kulturnem domu Šentrupert, kjer se je dvorana napolnila do zadnjega kottička. Miklavž je pohvalil pridne otroke, poredne pa spodbudil, naj se le poboljšajo. Seveda so se vmes našli tudi nejeverni Tomaži, ki niso verjeli, da je to res pravi Miklavž. A ob pogledu na poln koš Miklavževih dobrot se je vsem razlegel smeh na ustnice in so se zaiskrile oči. Zahvala za lepo miklavževanje, ki ga je organizirala župnija, in bogata darila naj velja tako občini Trebnje kot krajevni skupnosti Šentrupert ter Plasti in Pekarni Grebenc.

Marko Suhoveršnik

Miklavž je delil darove pridnim otrokom

SPREHODI MED ...

SPREHOD MED SLIKAMI CONRADA GREFEJA:

OBČUDOVAL JE SVEŽINO BARV IN STAVBNO HARMONIJO

Cerkev sv. Ruperta ima že stoletja svoje občudovalce. Med najstarejšimi zapisi občudovalcev cerkve - kot umetnine stavbarstva - je nedvomno Valvasorjeva Slava vojvodine Kranjske (1689). Cerkev sv. Ruperta je ob koncu 17. stoletja Valvasor opisoval kot »lepo in dragoceno zdanje, ki ima visok obok, podprt s šestimi kamnitimi stebri in z enakim številom prostih lokov, polna je starih poslikav s tako živahnimi in svežimi barvami, kot da bi bile narejene pred enim mesecem«. Slikanja njenega pročelja pa se Valvasor menda ni lotil ali pa se slika ni ohranila.

Nekaj stoletij kasneje se je v Šentrupertu zaustavil tudi akademski slikar Conrad Grefe. V letih 1900-1901 je potoval in slikal pomembnejše stavbe takratne Avstro-Ogrske. Cerkev sv. Ruperta ga je navdušila in nastal je domnevno prvi akvarel tega spomenika stavbarstva. Kdo je pravzaprav bil Conrad Grefe?

Rodil se je 7. septembra 1823 na Dunaju, umrl pa avgusta 1907 v Tulbingu, nedaleč stran od svojega rojstnega kraja. V Thieme-

Beckerjevem leksikonu likovnih umetnikov Conrada Grefeja opisujejo kot akvarelista in grafika, ki se je izkazal predvsem z jedknicami. Leta 1837 se je Grefe začel šolati na dunajski akademiji pri profesorjih Moessmerju, Gsellhoferju in Enderju. Veliko je slikal naravo, predvsem v obdobju 1844-46 je slikal gozdne krajine. Njegova oljna slika na platnu z naslovom »Hrast v nevihti« je postala okoli leta 1860 tako priljubljena, da so bile takrat izdelane mnoge reprodukcije tega dela. Danes je ta

**NAJ BO BOŽIČNI
IN NOVOLETNI ČAS
ČAS, KO BOMO
OKRASILI TUDI SVOJO
NOTRANJOST
IN NE SAMO ZUNANJOSTI.**

**ROJSTVO BOŽJEGA SINA
NAJ PRINESE MIR IN VESELJE
V NAŠE DRUŽINE IN
SKUPNOSTI.**

**VSEM KRAJANOM
ŠENTRUPERTA
VOŠČIMO BLAGOSLOVLJENE
PRAZNIKE.**

MIRKO SIMONČIČ
župnik in dekan

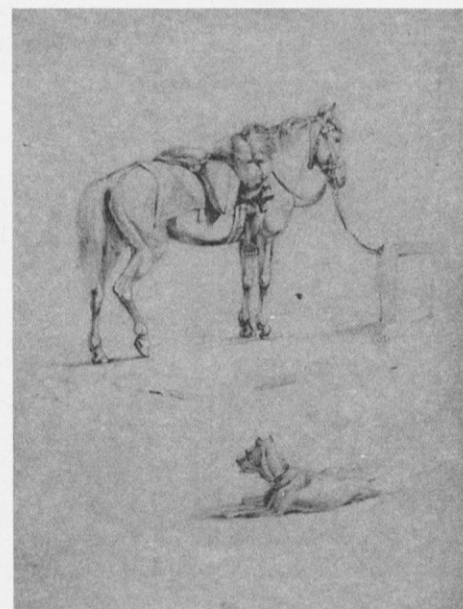
slika v internetni galeriji ocenjena na 16.000 evrov.

Leta 1846 je Grefe začel z jedknicami, od leta 1855 pa se je Grefe ukvarjal tudi z akvarelom.

»Hrast v nevihti« - priljubljena slika
Conrada Grefeja iz leta 1858
(Boris Wilnitsky Fine Arts).

Skupaj z L. Schoenom sta izdajala "Monatshefte landschaft I. Radierungen". Conrad Greffe je bil soustanovitelj dunajskega umetniškega društva "Eintracht" in publikacije "Wiener Kuenstler-Album". Za prvi letnik te publikacije (1857/8) je prispeval jedknico ruševin v Schoenbrunn. Njegova serija 36 jedknic in študij narave, namenjenih kot predloge za avstro-ogrsko risarske šole, je bila nagrajena z zlato medaljo. Greffe je po podatkih omenjenega leksikona pomemben predvsem kot upodabljaec arheoloških in arhitekturnih spomenikov. Veliko njegovih upodobitev je v "Mitteilungen des Altertumsvereins zu Wien". V jedknicah

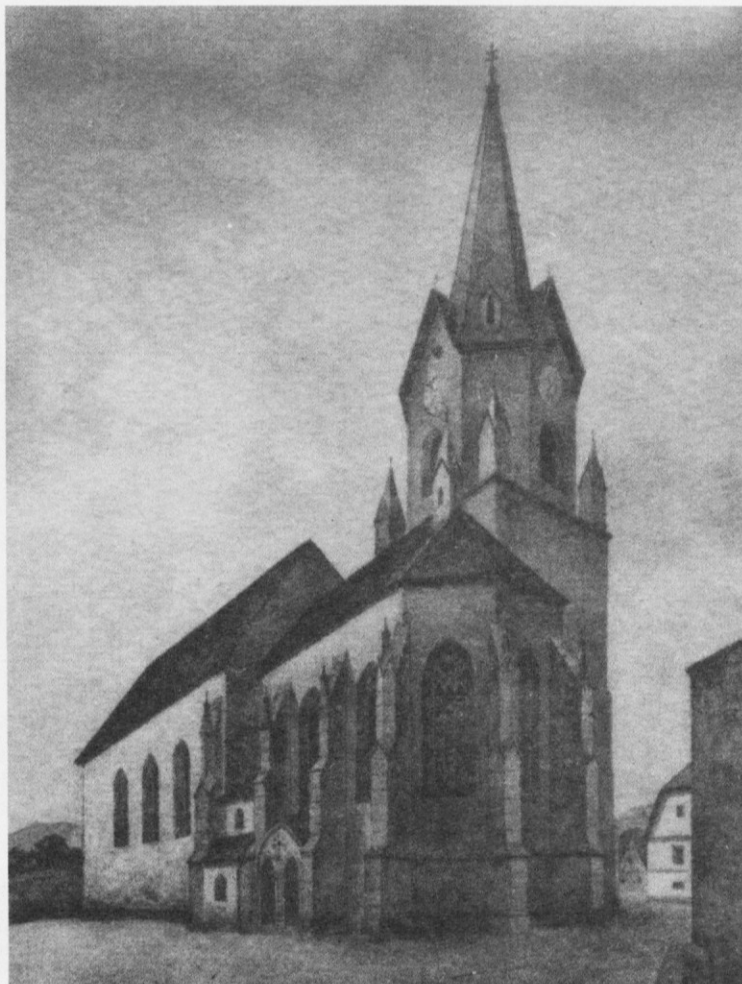
Študija konja, s katerim je slikar
Conrad Greffe sredi 17. stoletja
domnevno potoval in slikal po takratni
Avstro-Ogrski monarhiji
(Boris Wilnitsky Fine Arts).

Greffe kaže tehnično spretnost in subtilno obdelavo, njegova slabša stran pa je po mnenju ocenjevalcev njegovega dela upodabljanje ozadij.

Med grafičnimi listi Conrada Grefeja iz mape Alt-Krain (1900) je tudi motiv cerkve sv. Ruperta (20x20cm). V spremni knjižici h grafični mapi je takrat 77-letni mojster zapisal: "Danes, po nedavni obnovi v originalnem slogu, kot to zanamcem v prezbiteriju izkazuje spominska plošča iz rdečega marmorja z zlatimi črkami, in ko je bila ponovno posvečena s strani njegove eminence častitljivega gospoda kardinala knezoškofa goriškega in takratnega knezoškofa ljubljanskega dr. Jakoba Missie, se nam kaže v notranjosti v popolni svežini barv, medtem ko so zunanji stavbni okras obnovili v popolni harmoniji" [prevod: I. Kunst, Muenchen].

Grafični list Greffejevega akvarela, ki je hranjen v zasebni zbirki T. Budkoviča v Kranju, je bil ob devetdesetletnici smrti tega dunajskega krajinskega slikarja in petstoletnici dokončanja gradnje cerkve sv. Ruperta ponatisnjen na razglednici. Grafično opremo predstavlja posnetek "priprosto izdelane plošče z gotško letnico 1497" [I. Steklasa, 1913], letnico dokončanja cerkve 1497, ter stilistično kopijo letnice 1997, ko smo praznovali petstoletnico cerkve. Razglednico je založil šentruperski rojak Tony Breznikar iz Rentona v zvezni državi Washington na zahodu Združenih držav Amerike. Omogočil je ponatis Greffejevega grafičnega lista cerkve sv. Ruperta na razglednici in s tem svojevrstno prispeval k ohranitvi spomina na leto, ki je tako zaznamovalo šentrupercane in je izrednega pomena tudi za Američane. V službi angleške krone je pet let za Kolumbovim presenetljivim odkritjem "novega sveta" [1492] tudi John Cabolt v iskanju morske poti do Indije preplul severni Atlantik in pristal na vzhodni ameriški obali. Od tedaj so Angleži imeli ta del ameriške celine za svojo posest in od tedaj, od leta 1497 pišejo Američani svojo zgodovino. V letu začetka ameriške zgodovine, ameriških "korenin", so šentrupercani, naši predniki, že občudovali "krošnjo", dokončali so "lepo in dragoceno zdanje« - cerkev sv. Ruperta.

Jože Uhan

Akvarel cerkve sv. Ruperta, ki ga je dunajski
akademski slikar Conrad Greffe naslikal leta 1900
(iz zasebne zbirke T. Budkoviča, Kranj)

ŠOLSKI IN KULTURNI UTRIP

KAKO SO VČASIH PRAZNOVALI V ŠENTRUPERTU - DA PRETEKLOST NE USAHNE V POZABO

Osnovna šola dr. Pavla Lunačka Šentrupert je v lanskem šolskem letu pod mentorstvom slavistke Janje Jerovšek izvedla projekt KAKO SO VČASIH PRAZNOVALI V ŠENTRUPERTU – DA PRETEKLOST NE USAHNE V POZABO. Učenci so ob pomoči učiteljic in staršev nabrali mnogo zanimivih pregovorov, pesmi, starejši ljudje so jim opisovali običaje ... Želeli smo izdati zbornik, ker se je nabralo mnogo gradiva. To nam ni uspelo, zato pa smo v začetku decembra izdali koledar. Koledar prikazuje praznike, ki so kot dokument s sklepne prireditve v juniju 2004. Koledar je domiselno oblikoval naš stalni oblikovalec – arhitekt Rupert Gole.

Apolonija Rugelj, ravnateljica

Pevski zbor je pričaral staro pesem

NA ZAKLJUČNI PRIREDITVI KNJIŽNEGA KVIZA

Naslov letošnjega knjižnega kviza je bil posvečen pesniku Srečku Kosovelu in njegovi rodni Primorski, saj je minilo sto let od njegovega rojstva.

Pridno sem brskala po literaturi, nato pa sem rešila geslo, ki se je glasilo: Na Krasu je krasno.

Bila sem izžrebana in prejela sem glasbeno zgoščenko Srečka Kosovela. Zelo sem se razveselila, še najbolj pa vabila na sklepno slovesnost, ki je potekala v Ljubljani. Z mentorico Janjo Jerovšek sva se odpeljali v Ljubljano na Prešernov trg, od koder je vse zbrane na ljubljanski grad odpeljal mestni vlakec. Na gradu so nas prijazno sprejeli in obdarovali. Ogledali smo si predstavo Poslednji samorog, kasneje pa nas je zabaval Andrej Rozman Roza.

Ponovno se mi je nasmehnila sreča, saj sem bila spet izžrebana in prejela sem knjižno nagrado Poslednji samorog. To je eden izmed najlepših mladinskih romanov vseh časov.

Po končani prireditvi smo se odpeljali na TV Slovenija, kjer smo sodelovali pri snemanju oddaje z naslovom NA KRASU JE KRASNO.

Zame je bilo to nepozabno doživetje.

Karin Jurglič, 5. razred

**NAJ VAM NOVO LETO
NAKLONI SREČO,
DA BOSTE DOŽIVLJALI
VESELJE OB DOBRIH DELIH,
SPOZNAVALI LJUDI
ISKRENIH MISLI
IN SPREJEMALI MIR
IZ STISKOV ROK LJUDI,
KATERIH BLIŽINA
VAM JE LJUBA!**

**Kolektiv OŠ in VVE
dr. Pavla Lunačka
Šentrupert**

ŠOLSKI DAN MALO DRUGAČE

Za učence 8. razreda je bil 1. december drugačen dan. Vemo, da je to svetovni dan boja proti AIDS-u.

Na naši šoli pa je potekal družinski dan.

Obiskal nas je zdravnik; razlagal nam je o težavah, ki se v sodobnem času največkrat pojavljajo: o kajenju, drogah, psihičnih težavah, stresu ...

Preživeli smo tudi uro z gospodom

župnikom in dekanom Mirkom Simončičem, pogovarjali smo se o medsebojnem zaupanju v družini in v vsakdanjem življenju.

Sodelovali smo tudi pri različnih socialnih igrah, ki sta jih vodili socialni delavki iz Trebnjega. Na listke smo napisali različne probleme, s katerimi se srečujemo mladi, nato pa smo se pogovarjali, kako bi jih rešili.

Obiskala sta nas tudi zakonca, ki sta nam pripovedovala o družinskem življenju. Odgovarjala sta tudi na naša zastavljena vprašanja.

Dopoldne je hitro minilo, lepo smo ga preživeli, bilo je poučno, saj smo izvedeli veliko stvari, ki nam bodo koristile v nadaljnjem življenju.

Tjaša Bracar, 8. razred

SREČNO 2005! Učenke in učenci z mentorico Janjo Jerovšek

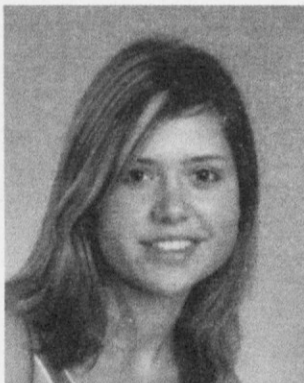
ŠTUDIJSKA POT LETOŠNJIH MATURANTOV

Omenili smo že, da so bili letošnji maturantje nadvse uspešni: dva zlata maturanta, vsi ostali pa so uspešno v prvem roku pridobili zrelostni izpit, kot smo včasih rekli.

V prejšnji številki glasila ŠentRUPERT smo predstavili zlato maturantko **Tejo BREZOVAR**, danes pa predstavljamo še ostale maturante, a tudi Teji smo zastavili še eno vprašanje:

»Predstavitev študijske smeri, prve izkušnje in pogled, usmerjen v prihodnost.«

Nanj je Teja takole odgovorila:

Že od nekdanj se prištevam med naravoslovce, zato sem se odločila za študij farmacije. Farmacija je vedno bolj zastopana študijska smer, ki združuje znanja z različnih naravoslovnih področij, pri čemer sta poudarjena kemija in biologija. Farmacija je v zadnjem času vse bolj perspektivna smer, saj stalno prihaja do novih odkritij.

Zaenkrat sem s študijem zadovoljna, sošolci so prijetni, tudi nov način dela mi je všeč. Vseeno pa si želim, da bi čim hitreje predelali osnove in prišli na bolj zanimive stvari. Seveda pa sem se že do sedaj prepričala, da izbira študija ni bila napačna odločitev.

Moj pogled v prihodnost doslej še ni povsem čist – najprej si želim čim bolj uspešno opravljati študijske obveznosti – menim, da je to pogoj za uspešno nadaljevanje.«

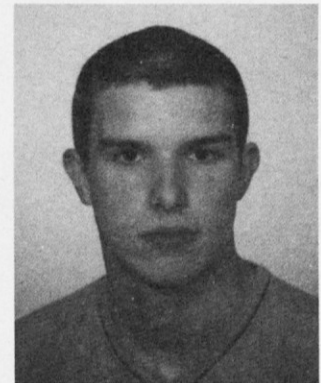
Vsem ostalim pa smo postavili naslednja vprašanja:

1. Predstavitev srednje šole.
2. Ali je bilo znanje iz osnovne šole zadostna podlaga za uspešno delo v

srednji šoli?

3. Predstavitev študijske smeri, prve izkušnje in pogled, usmerjen v prihodnost.

Takole so odgovarjali:

Tomaž BARTOLJ:

»Po odhodu iz Šentruperta sem štiri leta znanje nabiral na Ekonomski gimnaziji v Ivančni Gorici in lahko trdim, da gre za srednjo šolo, kjer se nikoli ne počutiš kot številka – delno zaradi njene sorazmerne majhnosti, 'glavni krivec' pa je eden izmed najbolj odprtih in prijaznih ravnateljev Milan Jevnikar, čigar vrata so vedno odprta za vsakega dijaka ter ima zato z njimi skorajda prijateljski odnos. Te pozitivne naravnosti so se v večji meri našli tudi ostali profesorji in izjem je le toliko, da

potrjujejo pravilo. Morda bi kdo pomislil, da zna nekoliko večja svoboda škoditi učnemu uspehu, a ne bi mogel bolj brcniti v temo: ravno sproščeno vzdušje in občutek medsebojnega zaupanja zlomita morebiten odpor do pouka ter odpravita nepotreben stres, da lahko iz sebe stisneš svoj maksimum. Posebno na zadnje leto srednje šole me vežejo tako prijetni spomini, da sem jo po počitnicah celo zopet obiskal in me je ravnatelj povabil na pijačo in klepet. Že to je zadosten dokaz, da lahko dijaku tako prijazne srednje šole preštejete na prste ene same mizarjeve roke.

Trdni temelji iz osnovne šole so povsem osnovni pogoj za uspeh pri nadaljnjem šolanju, zato sem izjemno hvaležen, da so me vsi delavci osnovne šole dr. Pavla Lunačka – in seveda starši – tako dobro podučili. Obvladovanje snovi s predmetnega pouka je čista nuja, medtem ko krožki in tekmovanja dajo prednost pri startu v srednji šoli. Teh dodatnih

dejavnosti je bilo na naši šoli vedno na pretek in še danes mi ni žal niti minute, ki sem jo vložil v angleščino, novinarski krožek, računalniške delavnice ter vsa tekmovanja. Ne samo, da mi je tam pridobljeno znanje občutno olajšalo srednješolsko izobraževanje, ampak ga koristim vsak dan, tudi zunaj šole, torej gre res že za kar pravo življenjsko naložbo. Pa še s sošolci in sošolkami smo se pri skupnem delu velikokrat tako zabavali, da že sedaj ob razmišljanju o tem spoznavam pomen besed: 'Oh, tisti dobri stari časi!'

Osebnostno me praktično zanimajo vse družbene vede – od ekonomije do računalništva, novinarstva, jezikov, zgodovine, tudi učiteljski poklic mi je blizu. Zato sem pred dokončno odločitvijo za nadaljevanje v ekonomski smeri preučil kar nekaj učnih načrtov fakultet. Sedaj, po skorajda celem prvem semestru, z veseljem ugotavljam, da nisem narobe izbral. Študij se je izkazal za zelo zanimivega in ravno to

je najpomembnejše – če pri stvari nisi s srcem, uspeha gotovo ne bo. Bržkone mi bo celo uspelo združiti dve področji zanimanja, saj se bom osredotočil na poslovno informatiko: zmes ekonomije in računalništva. Vsekakor je študijsko življenje precej večji preskok, kot ga doživiš med osnovno in srednjo šolo. Prinaša precej več svobode, a hkrati odgovornosti: gre za tvojo prihodnost in vsako dejanje ima lahko daljnosežne posledice, zato si je dobro postaviti jasne cilje. Sam si želim študij čim uspešneje, pa tudi čim prej končati, pri tem pa užiti primerno količino 'študentskega življenja'. Kaj dlje se mi ne zdi smiselno napovedovati: sam bom storil vse, kar je v mojih močeh, da bom lahko samozavestno korakal naprej, kam bo pot zavila, pa bo pokazal čas. Upam, da bom zlahka dobil zaposlitev, ki bo ustrezala mojim znanjem, prepričan sem le v nekaj: nikdar ne bom zapustil domačega kraja!«

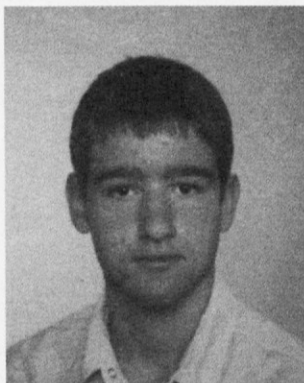
Peter FRELJH:

»V prvem in drugem letniku sem obiskoval Škofijsko klasično gimnazijo v Ljubljani, v tretjem in četrtem letniku pa Splošno gimnazijo v Novem mestu. Gimnazija zahteva višji nivo znanja, to je jasno, zato je znanje, pridobljeno v osnovni šoli, pomembno – je nek temelj, na katerem se gradi posameznikova izobrazba. Je pa to znanje v veliki meri odvisno od učitelja

oziroma profesorja. Znanje, pridobljeno v osnovni šoli v Šentrupertu, je bilo pri vseh predmetih dobra podlaga za gimnazijo, morda nekoliko manj pri nekaterih naravoslovnih predmetih.

Sedaj sem študent prvega letnika Fakultete za gradbeništvo v Ljubljani.

Študij si predstavljam kot nek vlak, kar pomeni, da moraš biti na njem, če ga želiš uspešno in brez 'zamude' končati. Če sem na ta vlak stopil, si osebno želim čimprej priti na zeleni cilj.«

Marko GORENC:

»To je Srednja šola Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici, kjer sem obiskoval oddelek ekonomska gimnazija. Šola mi je bila všeč že ob prvem obisku, to je bilo na dnevno odprtih vrat, saj leži povsem izven mesta. V neposredni bližini jo obdajata gozd in številna polja, kar mi je vzbudilo domačnost. Poleg samega okolja pa je takrat name naredil zelo dober vtis profesor Milan Jevnikar, ravnatelj, ki je predstavil šolo in vse njene aktivnosti. Ko sem odhajal s predstavitve, sem se že odločil, da je to šola, kjer bom nadaljeval šolanje.

Znanje iz osnovne šole je bilo načeloma zadostna podlaga za delo v srednji šoli, seveda pa je bilo potrebno to znanje pošteno razširiti, poglobiti in nadgraditi.

Sedaj obiskujem Ekonomsko fakulteto v Ljubljani. Fakulteta se v precejšnji meri razlikuje od srednje šole, saj je razmerje študent – predavatelj skoraj popolnoma brezosebno. To je seveda povsem razumljivo, saj nas je v prvem letniku kar 680 rednih študentov.

Moj cilj je narediti diplomu in postati uspešen ekonomist.«

TINA MEDVED:

»Obiskovala sem Splošno gimnazijo Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici.

Znanje, ki sem ga pridobila v osnovni šoli, je bilo dobra podlaga za srednješolsko nadgrajevanje, pri čemer nisem imela težav.

Letos sem postala študentka Medicinske fakultete v Ljubljani. Že v prvih tednih se je izkazalo, da je študij izjemno naporen in zahteven ter da terja ogromno odpovedovanja, vendar me zanimiv pro-

gram in raziskovanja iako navdušujejo, da mi ni žal naporov, ki jih vlagam v študij. Najbolj pa sem presenečena nad samim sistemom, ki me pravzaprav precej spominja na srednješolskega prav pri vsakotedenskem opravljanju obveznih vaj, saj so ti odnosi precej bolj osebni kot na primer na drugih fakultetah - tako med samimi študenti kot tudi med študenti in profesorji oziroma asistenti.

Moja prihodnost je torej začrtana, želim si postati zdravnica. Za razmišljanje o specializaciji pa imam na voljo še ogromno časa, saj program študija že v osnovi traja šest let.«

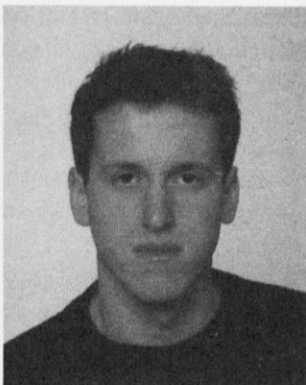
ANDREJA RAMOVŠ:

»Obiskovala sem Srednjo šolo Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici. Takrat je bila še ravnateljica gospa Milena Vrančur, ki je za ureditev in ugled šole zelo lepo skrbela. Možno je bilo izobraževanje v več programih, sama sem izbrala program ekonomska gimnazija. Podoben je programu splošna gimnazija, le da je večji poudarek na ekonomskih predmetih in da ni bilo fizike, o kateri ničesar ne vem.

Znanje iz osnovne šole je bilo zadostna podlaga za uspeh, seveda ga je bilo potrebno nenehno nadgrajevati.

Po uspešno opravljeni maturi sem postala študentka Ekonomske fakultete v Ljubljani. Sem se je vpisalo še nekaj sošolcev in sošolk iz srednje šole, tako da si lahko pomagamo, če kje 'zaškriplje'. Drugače pa študiramo sproti, tako da nimamo večjih težav. Tudi sama fakulteta nam je študij olajšala s posebno internetno stranjo za študente, kjer so zbrane vse pomembne informacije.

V višjih letnikih bomo morali izbrati študijsko smer. Katera bo moja, zaenkrat še ne vem. O tem bom razmišljala potem, ko bom uspešno zaključila prvi letnik.«

ALJAŽ SITAR:

»Kot zgodnji najstnik sem se vsako jutro, ko me je prebudil očetov glas, spraševal, zakaj je treba v to 'trapasto' šolo. Sedaj vidim, da mi je osnovna šola poleg osnovnega znanja, da sedaj lahko nadaljujem z izobraževanjem, dala tudi trenutke, ki sem jih včasih jemal za samoumevne. To so bili trenutki brezskrbnega otroštva. Prav rad se jih spominjam, tako iz osnovne kot srednje šole. Seveda so bili tudi trenutki, ki bi jih, če bi jih lahko, izbrisal iz svojega odraščanja.

V osnovno šolo se tudi sedaj rad vračam. Zagotovo si bom zapolnil ravnatelja, učitelje in sošolce za vse življenje. Zlasti si bom zapomnil njihove napake, dobra dela, prijaznost in smešne trenutke. Osnovna šola me je pripravila na težave, ki sem jih kasneje kot dijak Splošne gimnazije Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici uspešno reševal. Gimnazijo sem obiskoval s prijateljskima, s katerima sem sedel že v osnovnošolskih klopeh. Z njima sem skoraj desetletje in pol nerazdružljiv prijatelj in upam, da ne bo nič skrhalo tega dobrega prijateljstva.

Ko sem prišel v gimnazijo, sem se zelo težko privadil na veliko število dijakov, ki jih ta šola sprejme. V osnovni šoli sem bil navajen, da ima šola okrog 200 učencev in vsi se med sabo poznajo. S tem pa se je tudi povečal krog poznanstev in prijateljev. To je bila največja razlika, poleg 45-

minutne vožnje z avtobusom, ki sem jo občutil ob prehodu na drugo šolo. Bila pa je srednja šola šola z dušo.

Tako sem v vseh teh dvanajstih letih svojega šolanja spoznal, kakšen poklic želim imeti v življenju. Vpisal sem se na Biotehniško

fakulteto in študiram lesarstvo. Vendar sem se za to smer študija odločil na podlagi najpomembnejše šole. Ta šola pa je moja šola življenja, katere izpite in kontrolne naloge sem zaenkrat še uspešno opravil.«

ANDREJA UDOČ — tudi zlata maturantka:

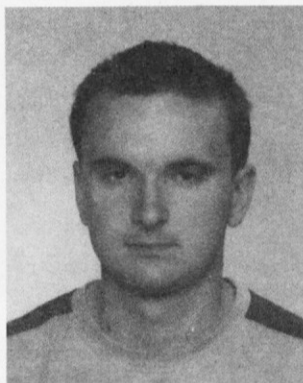
»Bili so dnevi, ko je generacija 1985 naokoli hlačala v pleničkah in svet odraslih opazovala iz žabje perspektive. Med njimi tudi jaz. Če me spomin ne vara, se mi je ta svet takrat zdel strašno daleč – med mano in njim je bila cela galaksija. A ta občutek je bil lažen kot fatamorgana. Še preden se namreč zaveš, že delaš prve korake, s katerimi se mu vse bolj približuješ. Kot na primer: prvič v šolo z rumeno rutko okoli vratu, kjer srečaš svojo prvo 'zaresno tršico', gospo Marto Repnik, ki je nas, prvošolce, prisrčno klicala 'moji piščančki', kar smo ostali vse do osmega razreda – in

to brez ugovorov z naše strani, češ da smo sedaj pa res že preveliki za takšno poimenovanje. Kasneje so bile prve krize odraščanja, a tudi veliko lepega, med drugim torki z gospo Danico Zupan, ko sem pri novinarskem krožku v 2. razredu začela pisati spise in so bile popisane strani od začetka vse rdeče zaradi pravopisnih napak ... Kadar razmišljam o preteklosti, se mi zdi, da sem res imela srečo: če na naši osnovni šoli ne bi bilo takšne knjižnice, kot je, in če me ne bi že takrat nekdo spodbujal k pisanju, se morda ne bi bila to, kar sem: študentka primerjalne književnosti in španščine. Ne da bi idealizirala, ampak – kar je res, je res: osnovna šola mi je dala zelo dobro podlago za naprej – za Škofjisko klasično gimnazijo v Ljubljani.

Drugo mesto, novi obrazi. Nekaj drobnih utrinkov iz gimnazijskih let: živela sem v dijaškem domu in spoznala krasne 'cimre', s katerimi živimo skupaj tudi sedaj, ko smo ponosne brucke; velikokrat sem se v mislih zahvaljevala Braziliji – seveda zaradi tega, ker je največja izvoznica kave na svetu, slednja pa je nepogrešljiva v nočeh z malo spanca, ko se je bilo treba učiti (življenje je preveč zanimivo, da bi bil za to vedno čas podnevi). Sicer pa sem v letih na Škofjiski klasični gimnaziji razširila svoje obzorje ... Na koncu pa – seveda –

opravljala maturo, tolikokrat opevano kot zrelostni izpit. Če bi rekla, da se strinjam s tem, bi se zlagala, saj mislim, da je zrelost mnogo več kot to, da znaš pravilno rešiti logaritemsko enačbo ali pa si zapolniti glavo z množico podatkov, ki bodo po možnosti izpuhteli že čez dva dni. Če bi rekla, da je matura nujno zlo na poti do zelenega študija, bi bila morda že bližje resnici, čeprav bi rahlo pretiravala. Še najbolje je, da parafriziram pisatelja Milana Kundero: Resnično življenje je drugje (in se začne takoj po maturi O)! Vse skupaj pa konec koncev ni tako grozno, zato: Bodoči maturantje, glavo pokonci! Za maturo namreč pridejo študentska leta. To so leta, ko uživaš v občutku svobode, ko si lahko resnično ti, ko brez nepotrebnih predsodkov ali strahu do neznanega spoznavaš različne ljudi, ki naredijo tvoje življenje bolj pisano, in nenazadnje: To so leta, ko imaš možnost izkoristiti svoje potenciale.

Načrti za prihodnost? Želim si pisati in, čeprav imam zelo rada Slovenijo, čim več potovati, spoznavati druge kulture – če bo seveda moja denarnica dobro razpoložena ... Svet je kot knjiga – kdor ostane ves čas doma, prebere le eno stran. Sicer pa si želim, da bi me življenje čim večkrat presenetilo!«

BOJAN ZUPANC

»Ena izmed težjih odločitev v mojem življenju je bila izbira, kam bom kot dijak hodil v srednjo šolo. Po nasvetih, ki so mi jih dali bližnji in profesorji, sem se odločil za program tehniške gimnazije, ki je potekal na Šolskem centru v Novem mestu. Takrat je bil to dokaj nov program in še posebej me je zanimal tudi zato, ker nas je pripravil

na maturo z izbirnima predmetoma računalništva in fizike. Prvo leto je bilo težko, saj je bilo okolje precej drugačno in tudi veliko neznanih obrazov. Vendar sem se sčasoma privadil na novo vlogo dijaka in sem tudi spoznal svoje sošolce in profesorje. Sam program je bil na začetku podoben drugim gimnazijam, nato pa se je začel v naslednjih letih razlikovati. Prišli so predmeti, kot so: fizika, računalništvo, ki je bilo razdeljeno na dva programa –

programiranja in baz podatkov ter operacijskih sistemov in omrežij. Vsa ta štiri leta so nas profesorji zavzeto pripravljali na zrelostni izpit – maturo, ki nas pripravi na delo, kakršno nas čaka na fakulteti.

Skozi vse obdobje obiskovanja srednje šole mi je bilo zelo v pomoč osnovnošolska podlaga. Poleg znanja sem v osnovni šoli pridobil tudi ustrezne učne navade in načine učenja, ki sem jih potem v srednji šoli še izpopolnil. Če pogledam nazaj – na vsa leta – kljub težavam, ki sem jih moral včasih prebroditi – sem vesel, da sem se odločil za to šolo. V tehniški gimnaziji sem pridobil veliko znanja, ki mi bo zelo

pomagalo pri študiju.

Po uspešno končani maturi sem bil še pri težji odločitvi glede izbire študija. Po globokem razmisleku sem se odločil za študij na Ekonomski fakulteti v Ljubljani za smer ekonomije. Vzrok, da sem izbral ekonomijo, je bilo seveda zanimanje za podrobno delovanje tržnega gospodarstva v tem sodobnem svetu, saj verjamem, da mi bo to znanje veliko pripomoglo pri uresničitvi mojih ciljev. V več kot dveh mesecih na fakulteti sem spoznal študente, s katerimi imamo podobne interese ter cilje, zato si tudi skozi študij pomagamo. Še posebno sedaj, ker se čas izpitov nezadržno približuje.

Moj poglavitni cilj je seveda uspešno doštudirati in kasneje se še izobraziti v smeri računalništva. Z znanjem in izkušnjami, ki jih bom pridobil skozi čas obiskovanja fakultete, mi bodo zelo pripomogli, da si bom ustvaril dobro kariero in s tem tudi lepo prihodnost. Vesel sem, da mi je uspelo priti na univerzo in da sem dobil življenjsko priložnost, da bi uresničil želje, ki me že spremljajo vse od osnovne šole.

Z upanjem na lepo prihodnost bom uspešno opravljaj izpite na izbrani fakulteti.«

ZBORNİK V VZPONU ZNANJA OB DNEVU ŠOLE

Načrtovali smo, da bi zbornik V ZPONU ZNANJA izšel že ob koncu tega koledarskega leta, a ne bo mogoče, saj je obseg precej večji, kot je bilo sprva načrtovano. No, tudi finančna sredstva so bila prepričala, da bi lahko vse že letos uresničili. Zato bo predstavitev zbornika ob dnevu šole – v prvih dneh v aprilu 2005.

Da bi vzbudili zanimanje za delo, objavljamo **UVODNIK**, ki ga je napisal priznani pisatelj **TONE PARTLIČ**:

„Šentrupertov je več v Sloveniji, pa če Šentrupečani to radi slišijo ali ne, kajti prepričani so, da je njihov v trebanjski občini edini pravi. Po svoje imajo prav, kajti samo njihov je zapisan v trinajstem zvezku Enciklopedije Slovenije in samo njihov se v Sloveniji približuje častitljivi tisočletnici ... Zgodovino šolstva so torej že popisali, pričujoči zbornik je posvečen petdesetletnici 'pouka v sedanji šoli', kakor piše v podnaslovu. Ima več vsebinskih sklopov. Od spominov nekdanjih učiteljev in učencev, prek nekakšne skrajšane kronike gradnje, vsebinskih in vzgojnih

poudarkov skozi desetletja ter kajpada sezname učiteljev, prvošolčkov izpred petdesetih let, tabele o [padajočem!] številu vpisanih učencev, zapise zanimivih gostov ipd. Vseeno pa so name naredila največji vtis pričevanja nekdanjih učiteljev in učencev, ki niso le utrinki, spomini ali sentimentalne svečane misli; so kronika ne le šole, ampak časa, razmer, življenja (v prejšnjem sistemu in prejšnji državi) ... Nekateri so napisali le spomine in pričevanja na osnovnošolske šentruperske čase, drugi so zapisali svoje celotne 'življenjepise', tretji kratke študije o odraščanju in svojem šolanju. Vsi pa se priklanjajo spominu na otroška leta v šentruperski 'novi' šoli. Tu so spisi preprostih ljudi in doktorja znanosti. Pravnice in misijonarke v Angoli. Spomini domačina in prišleka. Uspešnega strokovnjaka, paraplegika, duhovnika, invalida ... Spomini o krutem času, trdih vzgojnih prijemih, o tabli, ki je padla z zidu, in pretepanju otrok, ker so bili zjutraj pri maši. Je veliko veliko sonca, a je tudi kak oblak. Je oseben spomin in dokument!

O, ko bi vsak kraj imel take zbornike, kot

jih imajo v Šentrupertu! Veliko več samozavesti, znanja o lokalni zgodovini, razgledanosti, korenin bi ljudje nosili v sebi. In toplo ti je pri srcu, ko skoraj vsak zapisovalec zatrdi, da so mu slovenski jezik in slovensko besedo ter zlasti knjigo ali poskus pisnega izražanja tako bogato vsadili v srce in pamet pri pouku slovenščine, branju za bralno značko in pri (legendarnem!) novinarskem krožku, kjer so mnogi doživeli svoje prve afirmacije v javnosti.

Ampak s simpatijo pišejo tudi o čebelarstvu, o pevskem zboru, o hrani, prireditvah ... Tako se pred nami odvijajo petdeseta, šestdeseta, sedemdeseta ... leta dvajsetega stoletja.

Rokopis sem začel brati zaradi obljube, ki sem jo dal Jožetu Zupanu. Lahko bi prebral na hitro in površno. Pa so me pričevanja in spomini, podatki in dokumenti pritegnili in ni mi bilo žal obljube. Bogato sem bil poplačan.

Prepričan sem, da bo tako čutil vsak, ki bo vzel knjigo v roke!”

OBUJANJE IN USTVARJANJE

ŠE KAR DRAŽANI

Lepa je vasica Draga, pod njo je ravno polje. Nad vasico je lepa vinska gorica in je polno vikendov. Je pa tudi že v Dragi pet hiš praznih. Le kdo bo delal na kmetiji, če fantič ne dobi ženke, če pa ne bo ženke, tudi družinice ne bo, da bi delala na kmetiji.

Včasih pa je bilo drugače. Če je bilo veliko posestvo, raje se je poročila, to je bilo nevesti v ponos. Oče pa ji je dal še veliko delto, saj je bilo imenitno, če se je bogato omožila. Sedaj pa mora biti vsaj eden v službi, da lahko vzdržuje kmetijo.

Časi so res danes popolnoma drugačni. Pred petdesetimi leti smo imeli vsega dosti – denarja in blaga, čeprav smo vse na roke delali, a se je vse lahko prodalo. Traktorjev nismo poznali, morda pa smo bili zaradi ročnega dela tudi bolj gibčni. Sedaj pa stroji in položnice poberejo ves denar, tako da ga za drugo že primanjkuje.

Bolje je biti sebenjek kakor srednji kmet. Že takoj po vojni so povedali, da bo za srednjega kmeta najtežje, da se bo obdržal samo veliki kmet.

Bolje bi bilo, da bi lahko tudi mali kmet s svojim delom in s tem, kar pridelal, dostojno živel.

Albina Medved, 90 let

Zadnji dan novembra praznuje sv. Andrej. Na ta dan je bilo slovesno v Šentrupertu, saj je bil Andrejev sejem. Trgovine so imele stojnice, obrtniki so s konji pripeljali kramarijo, posebno pek je imel zelo lepo pecivo za Miklavža, matere so bile ogrnjene s pleti, da so lahko skrile vanj Miklavževe dobrote, saj veste, Miklavž je nosil skrivaj. Tistega dne so polno živele tudi gostilne.

Dražani pa so si decembra do 2. januarja prisvojili dopust. V tem času so kuhali žganje, žagali drva, včasih so hodili na vas sedet na peč, da jih je bilo po več skupaj in

so molili rožni venec, večkrat tudi farovškega, ker je krajši. Vlekli so špano, preskušali dobro voljo ob igri človek, ne jezi se in tudi karte so prav prišle.

Fantje pa so navadili dekleta, da so navezala vrvico na roke in jo spustila skozi okno. Treba se je bilo pripraviti na pustno praznovanje.

Potem pa so prišle kolone, na večerjo so vabili sosede. Brez smeha pa tudi ni šlo. Radi so se spominjali, kako so vinogradnika – slabega plačnika – večkrat potegnili za nos.

Matere in dekleta pa so pripravljale za praznike, vse perilo lepo preprale in poravnale, saj poleti večkrat ni bilo časa urediti.

Z dobro voljo in s smehom so preživeli dopust.

A kaj hitro so prišli sveti trije kralji, pa Valentin in vse se je znova začelo.

KMEČKA

Škrjanček tam na polju poje,
na vse grlo žvrgoli,
vstani, kmetič, prid' na polje,
zlato jutro se smeji.

Orji, branaj in posadi,
dežek ti zalival bo.
Zlato sonce čez poletje
ti lepo sijalo bo.

Nič ne tarnaj, če boš truden,
tudi žejen včasih boš.
A prišla bo jesen bogata,
shramba polna bo vsega.

Kar sejal si,
to boš žel,
da čez zimo
vsega boš imel.

Kristina Majcen

V TUJEM SVETU

Sprehajam se v tujem mestu,
ko tisoč luči se prižge.
Naenkrat se mi zazdi,
da tisoč luči mi govori,
da vseh tisoč luči mi govori,
tako kot si govoril, očka, ti:
Vrni, vrni se domov,
vrni, vrni se domov,
tam tujka si.

V tujini se zavem,
le komu naj to sploh povem,
da med množico ljudi,
ki venomer samo hiti,
le tujka sem.

Ko se tu sama sprehajam,
domov mi misli spet polete,
misli na prijatelje
in na domače praznike.
Ob siju luči se mi zazdi,
da vseh teh tisoč luči mi govori:
Vrni, vrni se domov,
vrni, vrni se domov,
tu le tujka si.

Ivanka Ponikvar

PROŠNJA

Pustite mi veter, prosim vas,
pustite mi ptice,
pustite mi greh,
pustite mi smeh,
naj veter suši moje solze in lice.

Pustite mi, prosim, še jutro,
pustite mi cvetje,
pustite, da postanem čebela,
da poletim od cveta do cveta vesela!
Pustite, da noge mi boste
začutijo hlad jutranje rose.

Ivanka Ponikvar

UPRAVNA ENOTA OBVEŠČA

OBVESTILO O ČRNIH GRADNJAH

Investitorje oz. lastnike objektov, ki so bili v preteklosti zgrajeni brez predpisanih dovoljenj in se zato štejejo za nedovoljene (črne) gradnje, opozarjamo, da po 1. 1. 2005 - ne glede na to, da so v skladu z 11. členom Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list RS, št. 18/93 in 47/93, ZUN-ČG) vložili zahtevo za odlog inšpekcijskega ukrepa prisilne izvršbe odstranitve njihovega objekta in

vplačali predpisani depozit, ne bodo več varovani pred takšno prisilno odstranitvijo, razen če so pri krajevno pristojni upravni enoti že vložili oziroma bodo najpozneje do 31.12. 2004 vložili zahtevo za njihovo legalizacijo.

Zato vsem takšnim investitorjem priporočamo, da čimprej, najpozneje pa do 31.12. 2004 pri krajevno pristojni upravni enoti vložijo zahtevo za legalizacijo.

Postopek se vodi na Oddelku za okolje in kmetijstvo (kontaktni osebi sta ga. Milka Špendal, tel. št. 3482-254, in ga. Andreja Krnc, tel. št. 3482-282).

Za ostale informacije smo vam na voljo na sedežu Upravne enote Trebnje, Goliev trg 5, v informacijski pisarni v pritličju (soba št. 4) oz. po telefonu 3482-258 (ga. Mateja Jaklič, svetovalka za pomoč strankam).

OBVESTILO NOSILCEM DOPOLNILNIH DEJAVNOSTI NA KMETIJI

Upravna enota Trebnje obvešča vse nosilce dopolnilnih dejavnosti na kmetiji, ki se v okviru svoje dopolnilne dejavnosti ukvarjajo s proizvodnjo oz. prodajo živil živalskega izvora za neposredno prodajo končnemu potrošniku, da je dne 14.11. 2004 začel veljati Pravilnik o pogojih za proizvodnjo in predelavo živil živalskega izvora na kmetiji za neposredno prodajo končnemu potrošniku (Uradni list RS, št. 117/2004), ki določa veterinarske, zdravstvene in tehnične pogoje za proizvodnjo in prodajo živil. Posebej želimo opozoriti na prehodno določbo, ki določa, da morajo obstoječi nosilci dejavnosti vložiti vlogo na območni urad VURS za pridobitev odločbe o vpisu nosilca dejavnosti v evidenco v roku treh mesecev po uveljavitvi tega pravilnika, to je do 14. februarja 2005. Območni urad VURS, ki je pristojen za območje Upravne enote Trebnje, je OU Novo mesto, Kočevarjeva 1, 8000 Novo mesto. Kontaktna oseba za področje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji v Upravni enoti Trebnje je ga. Andreja Zupančič, tel. št. 3482-256.

OBVESTILO O PRAVNEM PROMETU S KMETIJSKIM ZEMLJIŠČEM, Z GOZDOM ALI S KMETIJO

Zakon o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 55/2003 - uradno prečiščeno besedilo) določa postopek in način pravnega prometa s kmetijskim zemljiščem, z gozdom ali s kmetijo in opredeljuje tudi pristojnosti, ki jih pri tem imajo upravne enote. Upravna enota v fazi dajanja in sprejemanja ponudbe skrbi za to, da po prejemu ponudbe le-to evidentira in nemudoma objavi na oglasni deski, da je ponudba objavljena 30 dni, da so po preteku tega roka vsi ponudniki in sprejemniki ponudbe obveščeni o tem, kdo je ponudbo sprejel. Upravni organ pa nima pristojnosti preverjati, ali so podatki, ki so navedeni v ponudbi, pravilni. Zato želimo, da bi se ognili nepravilnim ponudbam, ki po nepotrebnem zavlačujejo postopek prodaje, opozoriti, da morajo biti podatki, navedeni v ponudbi, točni in natančni, za kar je odgovoren ponudnik.

Šele ko je podana vloga za odobritev pravnega posla, uradna oseba po uradni dolžnosti pridobi potrebne podatke z vpogledom v Centralno bazo zemljiškega katastra in Elektronsko zemljiško knjigo ter občino zaprosi za lokacijsko informacijo za promet z nepremičninami. Nadalje želimo opozoriti, da velja obveznost dajanja ponudbe na oglasno desko le za kmetijska zemljišča, kmetije in gozdove, ki so kot taka opredeljena v občinskih prostorskih planih. Če je v ponudbi navedeno tudi zemljišče, ki spada v območje za poselitev, se kasnejša odločba o odobritvi pravnega posla

ne nanaša tudi na taka zemljišča, temveč le na zemljišča, ki so opredeljena kot kmetijska, vinogradniška, gozdna ipd.

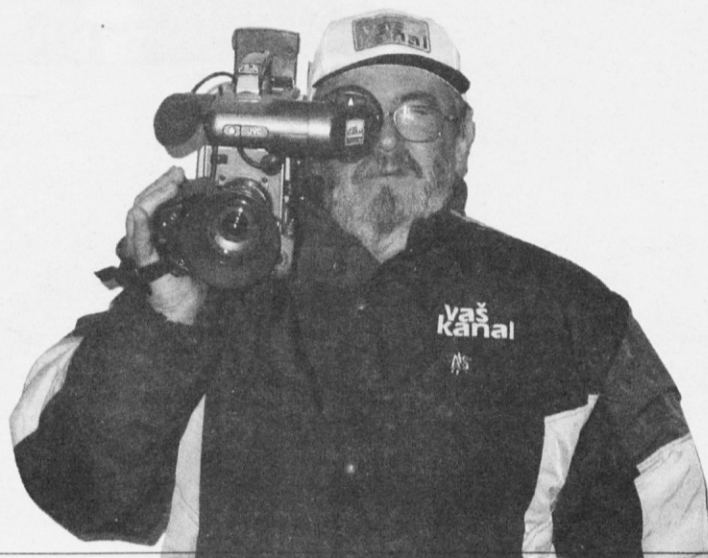
Strankam svetujemo, da se pred dajanjem ponudbe pozanimajo pri pristojni občini, kakšno namembnost ima njihovo zemljišče po občinskem prostorskem planu (območje za kmetijstvo, gozdarstvo, vinogradništvo, poselitev, ipd.), ter pri geodetski upravi, kakšni so pravilni katastrski podatki (parcelna številka in izmera).

Postopek odobritve pravnega posla se vodi na Oddelku za okolje in kmetijstvo (kontaktni osebi sta ga. Andreja Zupančič, tel. št. 3482-259, in ga. Dunja Kadunc, tel. št. 3482-283).

Za ostale informacije smo vam na voljo na sedežu Upravne enote Trebnje, Goliev trg 5, v informacijski pisarni v pritličju (soba št. 4) oz. po telefonu 3482-258 (ga. Mateja Jaklič, svetovalka za pomoč strankam).

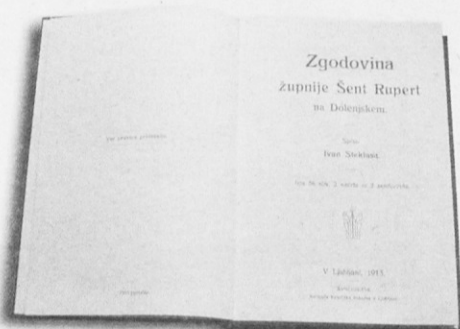
OBVESTILO

Upravna enota Trebnje obvešča vse stranke, da se je Oddelek za okolje in kmetijstvo, ki je bil prej lociran v 1. nadstropju levega vhoda (področje okolja in prostora) in v 3. nadstropju desnega vhoda (področje kmetijstva), preselil v prostore v 1. nadstropju (desni vhod).

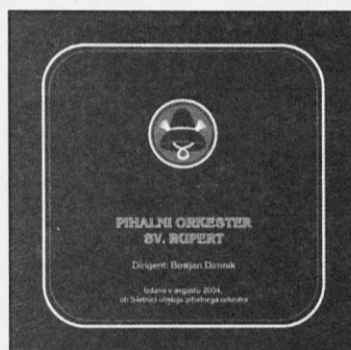
TELEVIZIJA VAŠ KANAL
IN SNEMALEC JANEZ JANEŽIČ
ŽELITA VSEM KRAJANOM KS ŠENTRUPERT
IN GLEDALCEM NAŠEGA PROGRAMA,
DA PREŽIVITE PRIJETNE PRAZNIČNE DNI,
V LETU 2005 PA NAJ BO VELIKO ZDRAVJA,
OSEBNEGA ZADOVOLJSTVA
IN TUDI ZADOVOLJSTVA OB NAŠEM PROGRAMU!

NE ZAMUDITE POSEBNE PRAZNIČNE PONUDBE!

Ponatis knjige
prof. Ivana Steklase: Zgodovina
Župnije Šent Rupert na Dolenjskem

običajna cena: 6.000 SIT
praznična cena: 5.000 SIT

Glasbena zgoščenska
Pihalnega orkestra sv. Ruperta:
dirigent Boštjan Dimnik

običajna cena: 3.000 SIT
praznična cena: 2.000 SIT

Glasbena zgoščenska
Milko Bizjak:
Koncert na baročnih orglah
na Veseli Gori

običajna cena: 3.000 SIT
praznična cena: 2.000 SIT

Dodatne ugodnosti:

Če poleg knjige kupite še eno zgoščenko, vam drugo podarimo!

Če kupite obe zgoščenci hkrati, ju dobite za 3.000 SIT!

PONUDBA VELJA DO 31. decembra 2004! NE ZAMUDITE!

Vse tri izdaje lahko kupite v pisarni KS Šentrupert ali jih naročite po telefonu 07 34 34 600 (KS Šentrupert). Izven delovnih ur pisarne KS Šentrupert pa izdave lahko kupite tudi v Gostilni Jaklič v Šentrupertu.

ŠENTRUPERT

II 31668/2004

200416498,4

COBISS

KRAJEVNA SKUPNOST ŠENTRUPERT · NOVO LETNO
Študijski oddelak

BOŽIČNO NOVOLETNI KONCERT

sobota, 25. decembra 2004,
ob 19. uri v žarni cerkvi
sv. Ruperta v Šentrupertu

Nastopajo:

OTROŠKI PEVSKI ZBOR
MEŠANI PEVSKI ZBOR
CANTAMUS

Prisrčno vabljeni !

PIHALNI ORKESTER

vabi

BOŽIČNO - NOVOLETNI KONCERT

dirigent: BOŠTJAN DIMNIK

Sreda, 29. decembra 2004, ob 19.30. uri
v telovadnici OŠ dr. Pavla Lunačka v Šentrupertu

info: www.sentrupert.net | rupert@gole.info | 07 34 34 600

Vstopnina 1.500 SIT. Vstopnice lahko kupite v prodajni na KS Sentrupert v gostinskih lokalih v Šentrupertu in okolice ter eno uro pred koncertom na prizorišču.

SREČNO 2005!

Županjin božično-novoletni koncert NEW SWING QUARTET

Četrtek, 30. decembra 2004:

ob 17. uri v cerkvi sv. Ruperta v ŠENTRUPERTU

ob 20. uri v cerkvi Marijinega vnebovzjetja v TREBNJEM

Turistično društvo
Šentrupert izreka
iskreno zahvalo vsem,
ki si z nami prizadevate,
da bi bil naš kraj
tudi naš ponos.

V letu, ki prihaja,
je naša največja želja,
da bi bilo v prihodnje
še bolje!

Vsem želimo prijetne
in doživete praznike,
v novem letu pa
pogumno naprej!

Rupert Gole, predsednik

ŠentRUPERT

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTRUPERT - LETO: VI. / 4

december 2004

USTANOVITELJICA: KRAJEVNA SKUPNOST ŠENTRUPERT - zanjo: Tone Rugelj

UREDNIŠKI ODBOR: Rupert Gole, Polona Rugelj, Mirko Simončič, Jože Zupan in Damjan Zupančič

OBLIKOVANJE IN PRELOM: Rupert Gole

TISK: KOPO d. o. o., Mirna

Glasilo izhaja štirikrat letno. Naklada: 1000 izvodov.

Po zakonu o DDV se za glasilo plačuje 8,5% davek od prometa proizvodov.